

EXPUNERE DE MOTIVE

În contextul angajamentelor asumate de România în procesul de aderare la Uniunea Europeană, până la data aderării România trebuie să notifice Comisiei Europene transpunerea în legislația națională a prevederilor Directivei Consiliului 76/308/CEE privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri, cu modificările ulterioare, și a Directivei Comisiei 2002/94/CE de stabilire a normelor de aplicare a anumitor dispoziții din Directiva Consiliului 76/308/CEE.

Totodată, în contextul aderării României la Uniunea Europeană este necesară adoptarea unor măsuri legislative în scopul creșterii capacității administrative a autorității fiscale din România, precum și pentru armonizarea legislației naționale cu practicile administrative ale statelor membre.

Cele două Directive cuprind prevederi referitoare la recuperarea într-un stat membru a creanțelor stabilite prin titluri de creanță emise de autoritățile din alt stat membru, instituind astfel măsuri de asistență reciprocă în acest domeniu.

Având în vedere ca în legislația română prevederile referitoare la recuperarea creanțelor statului sunt cuprinse în Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se impune ca cele două Directive să fie transpuse de România în cadrul Codului de procedură fiscală, pentru a asigura unitatea reglementării în materie de recuperare a creanțelor.

Deoarece actul normativ prin care se realizează transpunerea celor două Directive trebuie adoptat, publicat în Monitorul Oficial al României și notificat Comisiei Europene până la data aderării, soluția legislativă este adoptarea unei ordonanțe a Guvernului pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, urgența fiind justificată de termenul foarte scurt în care trebuie realizată transpunerea Directivelor arătate.

Prin prezentul act normativ se completează Titlului VIII – „Colectarea creanțelor fiscale” din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Capitolul XIII, denumit „Aspecte internaționale”. Acest capitol reglementează asistența reciprocă în domeniul colectării, prin transpunerea prevederilor Directivei Consiliului 76/308/CEE și a Directivei Comisiei 2002/94/CE. Asistența reciprocă în domeniul colectării se referă atât la schimbul de informații și notificarea actelor administrative procedurale în baza cărora se va face recuperarea, cât și la recuperarea propriu-zisă a creanțelor stabilite.

Astfel, prin prezentul act normativ s-a prevăzut procedura prin care autoritățile competente din România pot solicita asistență din partea altor state membre pentru recuperarea anumitor creanțe la bugetul de stat, urmând ca statele membre cărora li se solicită asistență să realizeze recuperarea acestor creanțe potrivit legislației naționale, așa cum ar proceda în cazul propriilor creanțe.

De asemenea, pentru realizarea reciprocității, se reglementează și condițiile în care autoritățile competente din România acordă asistență altor state membre pentru recuperarea acelorași tipuri de creanțe.

Potrivit Directivei Consiliului 76/308/CEE, creanțele care fac obiectul asistenței reciproce sunt:

- restituțiile, intervențiile și alte măsuri care fac parte din sistemul de finanțare integrală sau parțială al Fondului European de Garantare a Agriculturii (FEGA) și a Fondului European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR), inclusiv sumelor datorate în cadrul acestor acțiuni;

- contribuțiile, cotizațiile și alte drepturi prevăzute în cadrul organizării comune a piețelor din sectorul zahărului;

- drepturile de import și drepturile de export;

- taxa pe valoarea adăugată;

- accizele pentru tutunul prelucrat, alcool și băuturi alcoolice, uleiuri minerale;

- impozitele pe venit și pe capital, astfel cum sunt definite de art.3 din Directiva Consiliului 76/308/CEE;

- taxele pe primele de asigurare, astfel cum sunt definite de art.3 din Directiva Consiliului 76/308/CEE, inclusiv taxelor de natură identică sau similară care completează sau înlocuiesc taxele pe primele de asigurare;

- dobânzile, majorările de întârziere, penalitățile și amenzile administrative și cheltuielile privind creanțele susmenționate.

Având în vedere tipurile de creanțe la care se refera Directiva Consiliului 76/308/EEC/1976, autoritățile competente din România să solicite și să acorde asistență în materia recuperării sunt Agenția Națională de Administrare Fiscală, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Autoritatea Națională a Vămirilor și respectiv autoritățile administrației publice locale, care potrivit legislației române realizează executarea silită a acestor creanțe.

Totodată, prezentul act normativ conține și alte modificări și completări ale Ordonanței Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca măsuri legislative de armonizare cu practicile administrative ale statelor membre.

În acest sens, pentru a asigura posibilitatea aplicării prevederilor legale privind emiterea soluției fiscale individuale anticipate și a acordului de preț în avans, ca specii de acte administrative fiscale, și pentru a se asigura unui mediu favorabil investitorilor prin sporirea predictibilității tratamentului fiscal aplicabil acestora, s-au precizat efectele juridice ale acestora atât în ceea ce privește contribuabilul, cât și cu privire la activitatea organelor fiscale.

În contextul aderării, pentru a se asigura schimbul de informații referitor la administrarea TVA-ului comunitar și în cazul persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii sau activități liberale, s-a stabilit ca acestea să fie identificate printr-un cod de identificare fiscală atribuit de organele fiscale.

Totodată s-a clarificat și competența de administrare în cazul acestor categorii de persoane, în scopul eliminării elementelor birocratice în administrarea impozitelor datorate de aceste persoane. Astfel, toate obligațiile fiscale urmează a fi îndeplinite față de un singur organ fiscal, față de vechea reglementare în care interveneau două organe fiscale competente pentru același contribuabil și același impozit.

În vederea eficientizării administrării impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, pentru a evita efectuarea cheltuielilor de administrare a unor contribuabili cu contribuție bugetară nesemnificativă, se propune modificarea termenelor de depunere a declarațiilor privind impozitele și contribuțiile aferente veniturilor din salarii, reținute la sursă, și implicit a termenelor de plată, pentru microîntreprinderi, pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente, precum și pentru asociații, fundații sau alte entități fără scop patrimonial, cu excepția instituțiilor publice.

În acest sens se propune a se reglementa, prin excepție de la dispozițiile legale în vigoare privind declararea și plata, ca microîntreprinderile, astfel cum sunt definite de Legea nr.346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, și persoanele fizice care desfășoară activități independente să depună declarațiile fiscale și să efectueze plățile trimestrial, iar asociațiile, fundațiile sau alte entități fără scop patrimonial, cu excepția instituțiilor publice, anual.

În scopul aplicării unitare a prevederilor procedural-fiscale, au fost aduse clarificări unor dispoziții, astfel:

- s-a prevăzut expres posibilitatea valorificării bunurilor perisabile sechestrate asiguratoriu, de către debitor cu acordul organului de executare;
- constituirea ca venit la bugetul de stat, sau bugetele locale, după caz, a taxei de participare la licitație care nu restituie ofertanților care nu s-au prezentat la licitație;
- precizarea destinației diferenței de preț datorate de adjudecatarul care nu a plătit prețul, în sensul că aceasta va stinge creanțele fiscale înscrise în titlul executoriu în baza căruia a fost începută procedura de executare silită, în scopul protejării intereselor contribuabilului ale cărui bunuri sunt vândute prin licitație;

Având în vedere faptul că, potrivit legii, unele creanțe ce constituie venituri ale bugetului de stat sunt administrate pe de o parte de organele fiscale, iar pe de altă parte de organele vamale (drepturi vamale: TVA și accize în vamă, taxe vamale, etc.), pentru administrarea corectă a instituției compensării și stingerii prin plată, se impune reglementarea unei proceduri specifice, prin ordin al ministrului finanțelor publice, dar cu respectarea principiilor generale aplicabile acestor instituții.

Totodată, pentru corelarea modificărilor aduse Ordonanței Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se impune abrogarea unor dispoziții devenite caduce ca urmare a modificărilor aduse, astfel:

- art.118 alin.(4) privind regula de calcul a majorărilor de întârziere în cazul procedurii insolvenței, având în vedere dispozițiile similare din Legea insolvenței;

- art.130 lit.d) privind întreruperea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită, având în vedere noul conținut al instituției insolvabilității în procedura fiscală (art.172);

- art.261 alin.(3) din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, pentru restabilirea situației anterioare reglementată la art.109 alin.(6) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care se stabilește un termen de plată unitar pentru toate contribuțiile sociale;

- art.9 alin.(2) și art.12 alin.(2) din Legea nr.359/2004, având în vedere faptul că începând cu data de 1 ianuarie 2007 înregistrarea plătitorilor de TVA, inclusiv atributul de identificare a acestora urmează a fi armonizată cu normele comunitare, aceste reguli fiind cuprinse în mod corespunzător în Codul fiscal; în același scop se propune și abrogarea art.70 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, având în vedere faptul că în practica organelor fiscale apar frecvent situații în care, contribuabilul sau plătitorul nu își poate îndeplini obligațiile fiscale ca urmare a unui eveniment imprevizibil și mai presus de voința sa, cum ar fi inundații, catastrofe, cataclisme, incendii, s-a prevăzut exonerarea de răspundere fiscală a respectivului contribuabil, care nu va fi sancționat pentru neîndeplinirea obligațiilor în situații mai presus de voința sa (caz de forță majoră).

Alte modificări ale prevederilor Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vizează:

- evaluarea bunurilor supuse executării silită, în scopul valorificării acestora, să fie efectuată de organul de executare și prin evaluatori proprii, nu numai prin evaluatorii independenți;

- organizarea evidenței separate a contribuabililor insolvabili numai pentru contribuabilii care nu mai au bunuri sau venituri urmăribile, stabilindu-se totodată și o procedură de lucru mai eficientă în aceste cazuri.

Trebuie menționat faptul că potrivit Legii nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, proiectul a fost supus dezbaterii publice, fiind publicat pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice – portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de lege anexat, în vederea aprobării Ordonanței Guvernului pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare, în temeiul art.1 pct.I poz.1 din Legea nr.288/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe.

PRIM – MINISTRU

The image shows a handwritten signature in black ink, which appears to read 'Tăriceanu', written over a circular official stamp. The stamp contains the text 'GUVERNUL ROMÂNIEI' at the top and 'PRIM-MINISTRU' at the bottom, surrounding a central emblem.

Călin Popescu – Tăriceanu

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

TABEL COMPARATIV
între Codul de procedură fiscală și proiectul OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003
privind Codul de procedură fiscală

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
1.	ART. 18 Împuterniciții (1) În relațiile cu organul fiscal contribuabilul poate fi reprezentat printr-un împuternicit. Conținutul și limitele reprezentării sunt cele cuprinse în împuternicire sau stabilite de lege, după caz. (2) Împuternicitul este obligat să înregistreze la organul fiscal actul de împuternicire, în formă autentică și în condițiile prevăzute de lege. Revocarea împuternicirii operează față de organul fiscal de la data înregistrării actului de revocare. (3) În cazul reprezentării contribuabililor în relațiile cu organele fiscale prin avocat, forma și conținutul împuternicirii sunt cele prevăzute de dispozițiile legale privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat. (4) Contribuabilul fără domiciliu fiscal în România, care are obligația de a depune declarații la organele fiscale, trebuie să desemneze un împuternicit, cu domiciliul fiscal în România, care să îndeplinească, în numele și din averea contribuabilului, obligațiile acestuia din urmă față de organul fiscal.	1. Alineatul (1) al articolului 18 se modifică și va avea următorul cuprins: “(1) În relațiile cu organul fiscal contribuabilul poate fi reprezentat printr-un împuternicit. Conținutul și limitele reprezentării sunt cele cuprinse în împuternicire sau stabilite de lege, după caz. Desemnarea unui împuternicit nu-l împiedică pe contribuabil să-și îndeplinească personal obligațiile fiscale, chiar dacă nu a procedat la revocarea împuternicirii potrivit alin.(2).”

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	(5) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile și reprezentanților fiscali desemnați potrivit <u>Codului fiscal</u> , dacă legea nu prevede altfel.	
2.	ART. 31 Domiciliul fiscal (1) În cazul creanțelor fiscale administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin domiciliu fiscal se înțelege: a) pentru persoanele fizice, adresa unde își au domiciliul, potrivit legii, sau adresa unde locuiesc efectiv, în cazul în care aceasta este diferită de domiciliu; b) pentru persoanele juridice, sediul social sau locul unde se exercită gestiunea administrativă și conducerea efectivă a afacerilor, în cazul în care acestea nu se realizează la sediul social declarat; c) pentru asocierile și alte entități fără personalitate juridică, adresa persoanei care reprezintă asocierea sau entitatea, iar în lipsa unei asemenea persoane, adresa domiciliului fiscal al oricăruia dintre asociați. (2) Prin adresa unde locuiesc efectiv, în sensul alin. (1) lit. a), se înțelege adresa locuinței pe care o persoană o folosește în mod continuu peste 183 de zile într-un an calendaristic, întreruperile de scurtă durată nefiind luate în considerare. Dacă șederea are un scop exclusiv de vizită, concediu, tratament sau alte scopuri particulare asemănătoare și nu depășește perioada unui an, nu se consideră adresa unde locuiesc efectiv. (3) În situația în care domiciliul fiscal nu se poate stabili potrivit alin. (1) lit. b) și c), domiciliul fiscal este locul în care se află majoritatea activelor.	2. La articolul 31 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins: „a¹) pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii liberale, sediul activității sau locul unde se desfășoară efectiv activitatea principală;” 3. La articolul 31 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins: „c) pentru asocierile și alte entități fără personalitate juridică, sediul acestora sau locul unde se desfășoară efectiv activitatea principală.”

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	(4) În cazul celorlalte creanțe fiscale ale bugetului general consolidat, prin domiciliu fiscal se înțelege domiciliul reglementat potrivit dreptului comun sau sediul social înregistrat potrivit legii.	
3.	ART. 36 Competența specială (1) În situația în care contribuabilul nu are domiciliu fiscal, competența teritorială revine organului fiscal în raza căruia se face constatarea actului sau faptului supus dispozițiilor legale fiscale. (2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și pentru luarea de urgență a măsurilor legale ce se impun în cazurile de dispariție a elementelor de identificare a bazei de impunere reale, precum și în caz de executare silită.	4. După alineatul (2) al articolului 36 se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins: (3) Pentru administrarea de către organele fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală a creanțelor datorate de contribuabilii nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent, competența revine organului fiscal stabilit prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.
4.	ART. 42 Soluția fiscală individuală anticipată și acordul de preț în avans (1) Soluția fiscală individuală anticipată este actul administrativ emis de Ministerul Finanțelor Publice și aprobat prin hotărâre a Guvernului, în vederea soluționării unei cereri a contribuabilului, referitoare la reglementarea unor situații fiscale de fapt viitoare. (2) Acordul de preț în avans este actul administrativ emis de Ministerul Finanțelor Publice și aprobat prin hotărâre a Guvernului, în vederea soluționării unei cereri a contribuabilului referitoare la stabilirea condițiilor și modalităților în care urmează a fi determinate, pe parcursul unei perioade fixe de timp, prețurile de transfer, în cazul tranzacțiilor efectuate între persoane afiliate,	5. Articolul 42 se modifică și va avea următorul cuprins: “(1) Soluția fiscală individuală anticipată este actul administrativ emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în vederea soluționării unei cereri a contribuabilului, referitoare la reglementarea unor situații fiscale de fapt viitoare. (2) Acordul de preț în avans este actul administrativ emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală, în vederea soluționării unei cereri a contribuabilului referitoare la stabilirea condițiilor și modalităților în care urmează a fi determinate, pe parcursul unei perioade fixe de timp, prețurile de transfer, în cazul tranzacțiilor efectuate între persoane afiliate, astfel cum sunt definite în Codul fiscal.

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	astfel cum sunt definite în <u>Legea nr. 571/2003</u> privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. (3) Soluția fiscală individuală anticipată sau acordul de preț în avans se comunică numai contribuabilului căruia îi sunt destinate. (4) Soluția fiscală individuală anticipată și acordul de preț în avans sunt opozabile și obligatorii față de organele fiscale, numai dacă termenii și condițiile acestora au fost respectate de către contribuabil. (5) Soluția fiscală individuală anticipată și acordul de preț în avans nu mai sunt valabile dacă prevederile legale de drept material fiscal în baza cărora a fost luată decizia se modifică. Încetarea valabilității se constată prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Ordinul se comunică contribuabilului și se poate contesta la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă. (6) Procedura referitoare la emiterea soluției fiscale individuale anticipate și a acordului de preț în avans va fi aprobată prin hotărâre a Guvernului.	(3) Soluția fiscală individuală anticipată sau acordul de preț în avans se comunică numai contribuabilului căruia îi sunt destinate. (4) Soluția fiscală individuală anticipată și acordul de preț în avans sunt opozabile și obligatorii față de organele fiscale, numai dacă termenii și condițiile acestora au fost respectate de către contribuabil. (5) Prin cerere contribuabilul propune conținutul soluției fiscale individuale anticipate sau a acordului de preț în avans, după caz. (6) În soluționarea cererii contribuabilului, se emite soluția fiscală individuală anticipată sau acordul de preț în avans. În situația în care contribuabilul nu este de acord cu soluția fiscală individuală anticipată sau cu acordul de preț în avans emis, va transmite, în termen de 15 zile de la comunicare, o notificare la organul fiscal emitent. Soluția fiscală individuală anticipată sau acordul de preț în avans pentru care contribuabilul a transmis o notificare organului fiscal emitent nu produce nici un efect juridic. (7) Contribuabilul titular al unui acord de preț în avans are obligația de a depune anual, la organul emitent al acordului, un raport privind modul de realizare a termenilor și condițiilor acordului în anul de raportare. Raportul se depune până la termenul prevăzut de lege pentru depunerea situațiilor financiare anuale. (8) Soluția fiscală individuală anticipată și acordul de preț în avans nu mai sunt valabile dacă prevederile legale de drept material fiscal în baza cărora a fost luată decizia se modifică. (9) Pentru emiterea unei soluții fiscale individuale anticipate, precum și pentru emiterea sau modificarea unui

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
		acord de preț în avans, emitentul încasează tarife care se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. (10) Contribuabilul solicitant are dreptul la restituirea tarifului achitat în cazul în care organul fiscal competent respinge emiterea/modificarea soluției fiscale individuale anticipate sau a acordului de preț în avans, sau se întrerupe procedura de emitere, în condițiile aprobate prin hotărâre a Guvernului. (11) Termenul pentru emiterea unui acord de preț în avans este de 12 luni în cazul unui acord unilateral, respectiv de 18 luni în cazul unui acord bilateral sau multilateral, după caz. (12) Procedura referitoare la emiterea soluției fiscale individuale anticipate și a acordului de preț în avans va fi aprobată prin hotărâre a Guvernului.”
5.	ART. 44 Comunicarea actului administrativ fiscal (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat. În situația contribuabililor fără domiciliu fiscal în România, care și-au desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz. (2) Actul administrativ fiscal se comunică după cum urmează: a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent și primirea actului administrativ fiscal de către acesta sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului; b) prin remiterea, sub semnătură, a actului administrativ fiscal de către persoanele împuternicite ale organului	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	fiscal, potrivit legii, data comunicării fiind data remiterii sub semnătură a actului; c) prin poștă, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului administrativ fiscal și confirmarea primirii acestuia; d) prin publicitate. (3) Comunicarea prin publicitate se face prin afișarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de Internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. Actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului. (4) Dispozițiile Codului de procedură civilă privind comunicarea actelor de procedură sunt aplicabile în mod corespunzător.	6. La articolul 44, alineatul (3) va avea urmatorul cuprins: “(3) Comunicarea prin publicitate se face prin afișarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de Internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. În cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevăzute la art.35, afișarea se face, concomitent, la sediul acestora și pe pagina de Internet a autorității administrației publice locale respective. În lipsa paginii de Internet proprii, publicitatea se face pe pagina de Internet a consiliului județean. În toate cazurile actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.”
6.	ART. 58 Dreptul altor persoane de a refuza furnizarea de informații (1) Pot refuza să furnizeze informații cu privire la datele de care au luat cunoștință în exercitarea activității lor preoții, avocații, notarii publici, consultanții fiscali, executorii judecătorești, auditorii, experții contabili, medicii și psihoterapeuții, cu excepția informațiilor cu privire la îndeplinirea obligațiilor fiscale stabilite de lege în sarcina lor. (2) Sunt asimilate persoanelor prevăzute la alin. (1) asistenții, precum și persoanele care participă la activitatea profesională a acestora.	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	(3) Persoanele prevăzute la alin. (1), cu excepția preoților, pot furniza informații, cu acordul persoanei despre care au fost solicitate informațiile.	7. După alineatul (3) al articolului 58 se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins: “(4) În regim derogatoriu de la prevederile alin.(1)-(3), în vederea clarificării și stabilirii reale a situației fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale au competența de a solicita informații și documente cu relevanță fiscală sau pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, după caz, iar notarii, avocații, executorii judecătorești, organele de poliție, organele vamale, serviciile publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea pașapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, precum și orice altă entitate care deține informații sau documente cu privire la bunuri impozabile sau taxabile, după caz, ori la persoane care au calitatea de contribuabil, au obligația furnizării acestora, fără plată.”
7.	ART. 68¹ Termenul de soluționare a cererilor contribuabililor (1) Cererile depuse de către contribuabil potrivit prezentului cod se soluționează de către organul fiscal în termen de 45 de zile de la înregistrare. (2) În situațiile în care, pentru soluționarea cererii, sunt necesare informații suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării și data primirii informațiilor solicitate.	8. După articolul 68¹ se introduce un nou articol, art. 68², cu următorul cuprins: “ARTICOLUL 68² Cazul de forță majoră si cazul fortuit (1)Termenele prevăzute de lege pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale, după caz, nu încep să curgă sau se suspendă în situația în care îndeplinirea acestor obligații a fost împiedicată de ivirea unui caz de forță majoră sau a unui caz fortuit. (2) Obligațiile fiscale se consideră a fi îndeplinite în termen, fără perceperea de majorări de întârziere sau aplicarea de sancțiuni prevăzute de lege, dacă acestea se

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
		execută în termen de 30 de zile de la încetarea evenimentelor prevăzute la alin.(1)."
8.	ART. 69 Obligația de înregistrare fiscală (1) Orice persoană sau entitate care este subiect într-un raport juridic fiscal se înregistrează fiscal primind un cod de identificare fiscală. Codul de identificare fiscală va fi: a) pentru persoanele juridice, cu excepția comercianților, precum și pentru asocieri și alte entități fără personalitate juridică, codul de înregistrare fiscală atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală; b) pentru persoanele fizice, codul numeric personal atribuit potrivit legii speciale; c) pentru persoanele fizice care nu dețin cod numeric personal, numărul de identificare fiscală atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală; d) pentru comercianți, inclusiv pentru sucursalele comercianților care au sediul principal al comerțului în străinătate, codul unic de înregistrare atribuit potrivit legii speciale; e) pentru persoanele fizice plătitoare de taxă pe valoarea adăugată, codul de înregistrare fiscală atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală.	9. La articolul 69 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins: „e) pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii liberale, codul de înregistrare fiscală atribuit de organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”
9.	ART. 77 Obligația de a conduce evidența fiscală În vederea stabilirii stării de fapt fiscale și a obligațiilor fiscale de plată datorate, contribuabilii sunt obligați să conducă evidențe fiscale, potrivit actelor normative în	10. Articolul 77 se modifică și va avea următorul cuprins: “Articolul 77 Obligația de a conduce evidența fiscală (1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale și a

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	vigoare.	obligațiilor fiscale de plată datorate, contribuabilii sunt obligați să conducă evidențe fiscale, potrivit actelor normative în vigoare. (2) În vederea stabilirii prețurilor de transfer, contribuabilii care desfășoară tranzacții cu persoane afiliate au obligația ca, la solicitarea organului fiscal competent, să întocmească și să prezinte, în termenele stabilite de acesta, dosarul prețurilor de transfer. Conținutul dosarului prețurilor de transfer va fi aprobat prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”
10.	ART. 102 Durata efectuării inspecției fiscale (1) Durata efectuării inspecției fiscale este stabilită de organele de inspecție fiscală sau, după caz, de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în funcție de obiectivele inspecției, și nu poate fi mai mare de 3 luni. (2) În cazul marilor contribuabili sau al celor care au sedii secundare, durata inspecției nu poate fi mai mare de 6 luni. (3) Perioadele în care derularea inspecției fiscale este suspendată nu sunt incluse în calculul duratei acesteia, conform prevederilor alin. (1) și (2). (4) Conducătorul inspecției fiscale competent poate decide suspendarea unei inspecții fiscale ori de câte ori sunt motive justificate pentru aceasta. (5) Condițiile și modalitățile de suspendare a unei inspecții fiscale se vor stabili prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.	11. La articolul 102, alineatul (5) va avea urmatorul cuprins: “(5) Condițiile și modalitățile de suspendare a unei inspecții fiscale se vor stabili prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, respectiv prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului administrației și internelor, în cazul inspecțiilor fiscale efectuate de organele fiscale prevăzute la art.35, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
11.	ART. 109 Termenele de plată (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de <u>Codul fiscal</u> sau de alte legi care le reglementează. (2) Pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel: a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1 - 15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare; b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16 - 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare. (3) Pentru obligațiile fiscale eșalonate sau amânate la plată, precum și pentru accesoriile acestora termenul de plată se stabilește prin documentul prin care se acordă înlesnirea respectivă. (4) Pentru creanțele fiscale, administrate de Ministerul Finanțelor Publice, care nu au prevăzute termene de plată, acestea vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. (5) Pentru creanțele fiscale ale bugetelor locale care nu au prevăzute termene de plată, acestea se stabilesc prin ordin comun al ministrului administrației și internelor și al ministrului finanțelor publice. (6) Contribuțiile sociale administrate de Ministerul Finanțelor Publice, după calcularea și reținerea acestora conform reglementărilor legale în materie, se virează până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se efectuează plata drepturilor salariale.	12. După alineatul (6) al articolului 109 se introduc două noi alineate, alin.(7) și alin.(8), cu următorul cuprins: “(7) Prin derogare de la dispozițiile legale în vigoare privind termenele de plată, impozitele și contribuțiile aferente veniturilor din salarii se plătesc astfel:

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
		a) trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului de către contribuabilii persoane juridice care au statut de microîntreprindere în condițiile Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, precum și de către persoanele fizice care desfășoară activități independente; b) anual, până la data de 25 inclusiv a lunii ianuarie a anului următor, de către asociații, fundații sau alte entități fără scop patrimonial, cu excepția instituțiilor publice. (8) Contribuabilii prevăzuți la alin.(7) au obligația să declare impozitele și contribuțiile aferente veniturilor din salarii până la termenul de plată.”
12.		13. După articolul 109¹, se introduce un nou articol, art.109², cu următorul cuprins: “Articolul 109² Certificatul de atestare fiscală emis de autoritățile administrației publice locale (1) Certificatul de atestare fiscală se emite de organul fiscal competent al autorității administrației publice locale, la solicitarea contribuabilului. (2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează pe baza datelor cuprinse în evidența pe plătitor a organului fiscal competent și cuprinde creanțele fiscale exigibile, existente în sold în prima zi a lunii următoare depunerii cererii, denumită lună de referință. (3) În certificatul de atestare fiscală se menționează creanțele fiscale exigibile, cu termene de plată expirate până la data de întâi a lunii următoare emiterii acestuia.

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
		(4) Certificatul de atestare fiscală se emite în termen de cel mult 2 zile lucrătoare de la data depunerii cererii de către contribuabil și poate fi utilizat de contribuabil pe toată perioada lunii în care se emite. Certificatele de atestare fiscală emise în intervalul 25 a lunii – finele lunii este valabil pe toată perioada lunii următoare emiterii. Pe perioada de utilizare, certificatul poate fi prezentat de contribuabil, în original sau în copie legalizată, oricărui solicitant. (5) Pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor și a mijloacelor de transport, contribuabilii trebuie să prezinte certificate de atestare fiscală prin care să se ateste achitarea tuturor obligațiilor fiscale locale datorate autorității administrației publice locale pe raza căreia se află înregistrat fiscal bunul ce se înstrăinează. Actele prin care se înstrăinează clădiri, terenuri, respectiv mijloace de transport cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept. (6) În situația în care, în conformitate cu art.112 alin.(3), există cereri de compensare aflate în termenul legal de soluționare, certificatul fiscal se eliberează cu mențiunea cerere de compensare în curs de soluționare pentru suma de..... ”
13.	ART. 111 Ordinea stingerii datoriilor (1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se stinge creanța fiscală stabilită de contribuabil conform numărului de evidență a plății înscris pe ordinul de plată pentru Trezoreria Statului. (2) În situația în care contribuabilul nu stabilește creanța	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	fiscală ce urmează a fi stinsă, organul fiscal competent va efectua stingerea obligațiilor fiscale în următoarea ordine: a) sume datorate în contul ratelor din graficele de plată a obligațiilor fiscale, pentru care s-au aprobat eşalonări şi/sau amânări la plată, precum şi dobânzile datorate pe perioada eşalonării şi/sau amânării la plată şi calculate conform legii; b) obligații fiscale principale cu termene de plată în anul curent, precum şi accesoriile acestora, în ordinea vechimii; c) obligații fiscale datorate şi neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent, în ordinea vechimii, până la stingerea integrală a acestora; d) dobânzi, penalități de întârziere aferente obligațiilor fiscale prevăzute la lit. c); e) obligații fiscale cu termene de plată viitoare, la solicitarea debitorului. (3) Pentru creanțele bugetelor locale, din categoria obligațiilor fiscale prevăzute la alin. (2) lit. b), se sting cu prioritate obligațiile stabilite ca urmare a inspecției fiscale. (4) În situația prevăzută la alin. (2) creditorul fiscal care administrează creanțele fiscale va înștiința debitorul despre măsura luată, în termen de 10 zile de la data efectuării stingerii.	14. După alineatul (4) al articolului 111 se introduce un nou alineat, alin.(5), cu următorul cuprins: „(5) Pentru creanțele fiscale administrate de autoritățile administrației publice locale, orice plată făcută după comunicarea somației în cadrul executării silite va stinge, mai întâi, obligațiile fiscale cuprinse în titlul executoriu.”
14.	ART. 112 Compensarea (1) Prin compensare se sting creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat sau de restituit de la	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, dacă legea nu prevede altfel. (2) Creanțele fiscale administrate de unitățile administrativ-teritoriale se sting prin compensarea cu creanțele debitorului reprezentând sume de restituit de la bugetele locale, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, dacă legea nu prevede altfel. (3) Compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului sau înainte de restituirea ori rambursarea sumelor cuvenite acestuia, după caz. Dispozițiile <u>art. 111</u> privind ordinea stingerii datoriilor sunt aplicabile în mod corespunzător. (4) Organul fiscal poate efectua compensare din oficiu ori de câte ori constată existența unor creanțe reciproce, cu excepția sumelor negative din deconturile de taxă pe valoarea adăugată fără opțiune de rambursare. (5) Compensarea creanțelor debitorului se va efectua cu obligații datorate aceluiași buget, urmând ca din diferența rămasă să fie compensate obligațiile datorate altor bugete, în următoarea ordine: a) bugetul de stat; b) fondul de risc pentru garanții de stat, pentru împrumuturi externe; c) bugetul asigurărilor sociale de stat; d) bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate; e) bugetul asigurărilor pentru șomaj. (6) Dispozițiile alin. (5) nu se aplică în cazul creanțelor	15. După alineatul (5) al articolului 112 se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins: “(5¹) Creanțele fiscale rezultate din raporturi juridice vamale se compensează cu creanțele debitorului reprezentând sume de restituit de aceeași natură, în condițiile art.111. Eventualele diferențe rămase vor fi compensate cu alte obligații fiscale ale debitorului, în ordinea prevăzută la alin.(5). Procedura de compensare va fi stabilită

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	bugetelor locale. (7) Organul competent va înștiința în scris debitorul despre măsura compensării luate potrivit alin. (3), în termen de 7 zile de la data efectuării operațiunii.	prin ordin al ministrului finanțelor publice.”
15.	ART. 115 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. (2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi, dobânzi și penalități de întârziere stabilite potrivit legii. (3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală. (4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu excepția situației prevăzute la art. 138 alin. (6).	16. Alineatul (2) al articolului 115 se modifică și va avea următorul cuprins: “(2) Nu se datorează majorări de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi, de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.”
16.	ART. 116 Majorări de întârziere (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. (1[^]1) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv. (1[^]2) În situația în care diferențele rezultate din	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează majorări de întârziere pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează majorări de întârziere după cum urmează: a) pentru impozitele, taxele și contribuțiile stinse prin executare silită, până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. În cazul plății prețului în rate, majorările de întârziere se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma rămasă de plată, majorările de întârziere sunt datorate de către cumpărător. b) *** Abrogată (3) Modul de calcul al majorărilor de întârziere aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice. (4) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venitul global, se datorează majorări de întârziere după cum urmează: a) pentru anul fiscal de impunere majorările de întârziere pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31	17. La articolul 116 alineatul (2), după litera a) se introduce o nouă literă, lit.a¹), cu următorul cuprins: “a¹) pentru impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat de către debitorul declarat insolubil care nu are venituri și bunuri urmăribile, până la data trecerii în evidența separată, potrivit art.172 .”

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	decembrie; b) majorările de întârziere pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora, inclusiv; c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, majorările de întârziere se recalculează, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea majorărilor de întârziere în mod corespunzător. (5) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.	
17.	ART. 118 Dobânzi și penalități de întârziere în cazul compensării și în cazul deschiderii procedurii de reorganizare judiciară (1) În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează până la data stingerii inclusiv, astfel: a) pentru compensările la cerere, data stingerii este data depunerii la organul competent a cererii de compensare; b) pentru compensările din oficiu, data stingerii este data înregistrării operației de compensare de către unitatea de trezorerie teritorială, conform notei de compensare întocmite de către organul competent; c) pentru compensările efectuate ca urmare a unei cereri de restituire sau de rambursare a sumei cuvenite	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	debitorului, data stingerii este data depunerii cererii de rambursare sau de restituire. (2) În cazul în care în urma exercitării controlului sau analizării cererii de compensare s-a stabilit că suma ce urmează a se compensa este mai mică decât suma cuprinsă în cererea de compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere se recalculează pentru diferența rămasă de la data înregistrării cererii de compensare. (3) Pentru obligațiile fiscale stinse prin procedurile de compensare prevăzute de actele normative speciale, data stingerii este data la care se efectuează compensarea prevăzută în actul normativ care o reglementează sau în normele metodologice de aplicare a acestuia, aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice. (4) Pentru obligațiile fiscale neplătite la termen, atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară, se datorează dobânzi și penalități de întârziere până la data deschiderii procedurii de faliment. Pentru obligațiile fiscale născute după data deschiderii procedurii de faliment și neplătite la termen nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere.	18. Alineatul (4) al articolului 118 se abrogă.
18.	ART. 126 Poprirea și sechestrul asiguratoriu (1) Măsurile asiguratorii prevăzute în prezentul capitol se dispun și se duc la îndeplinire, prin procedura administrativă, de organele fiscale competente. (2) Se dispun măsuri asiguratorii sub forma popririi asiguratorii și sechestrului asiguratoriu asupra bunurilor publice mobile și/sau imobile proprietate a debitorului, precum și asupra veniturilor acestuia, când există pericolul ca acesta să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	considerabil colectarea. (3) Aceste măsuri pot fi luate și înainte de emiterea titlului de creanță, inclusiv în cazul efectuării de controale sau al antrenării răspunderii solidare. Măsurile asigurătorii dispuse atât de organele fiscale competente, cât și de instanțele judecătorești ori de alte organe competente, dacă nu au fost desființate în condițiile legii, rămân valabile pe toată perioada executării silită, fără îndeplinirea altor formalități. Odată cu individualizarea creanței și ajungerea acesteia la scadență, în cazul neplătii, măsurile asigurătorii se transformă în măsuri executorii. (4) Măsurile asigurătorii se dispun prin decizie emisă de organul fiscal competent. În decizie organul fiscal va preciza debitorului că prin constituirea unei garanții la nivelul creanței stabilite sau estimate, după caz, măsurile asigurătorii vor fi ridicate. (5) Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii trebuie motivată și semnată de către conducătorul organului fiscal competent. (6) Măsurile asigurătorii dispuse potrivit alin. (2), precum și cele dispuse de instanțele judecătorești sau de alte organe competente se duc la îndeplinire în conformitate cu dispozițiile referitoare la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător. (7) În cazul înființării sechestrului asigurătoriu asupra bunurilor imobile, un exemplar al procesului-verbal întocmit de organul de executare se comunică pentru înscriere Biroului de carte funciară. (8) Înscrierea face opozabil sechestrul tuturor acelor care, după înscriere, vor dobândi vreun drept asupra imobilului respectiv. Actele de dispoziție ce ar interveni	19. După alineatul (6) al articolului 126 se introduce un nou alineat, alin.(6¹), cu următorul cuprins: “(6¹) Bunurile perisabile si/sau degradabile sechestrate asigurătoriu pot fi valorificate, cu acordul organului de executare, de către debitor, sumele obținute consemnându-se la dispoziția organului de executare.”

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	ulterior înscrierii prevăzute la alin. (7) sunt lovite de nulitate absolută. (9) Dacă valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acoperă integral creanța fiscală a bugetului general consolidat, măsurile asigurătorii pot fi înființate și asupra bunurilor deținute de către debitor în proprietate comună cu terțe persoane, pentru cota-parte deținută de acesta. (10) Împotriva actelor prin care se dispun și se duc la îndeplinire măsurile asigurătorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile art. 169.	
19.	ART. 130 Întreruperea termenului de prescripție Termenul de prescripție prevăzut la art. 128 se întrerupe: a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune; b) pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silite sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de plată a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii în orice alt mod a datoriei; c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită; d) pe data întocmirii, potrivit legii, a actului de constatare a insolvabilității contribuabilului; e) în alte cazuri prevăzute de lege.	20. La articolul 130, litera d) se abrogă.
20.	ART. 133 Organele de executare silită (1) În cazul în care debitorul nu își plătește de bunăvoie obligațiile fiscale datorate, organele fiscale competente, pentru stingerea acestora, vor proceda la acțiuni de executare silită, potrivit prezentului cod.	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	(2) Organele fiscale care administrează creanțe fiscale sunt abilitate să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită. (3) Creanțele bugetare care se încasează, se administrează, se contabilizează și se utilizează de instituțiile publice, provenite din venituri proprii și cele rezultate din raporturi juridice contractuale, precum și creanțele care se încasează, se administrează, se contabilizează și se utilizează de Banca de Export-Import a României EXIMBANK - S.A., provenite din fondurile alocate de la bugetul de stat, se execută prin organe proprii, acestea fiind abilitate să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită, potrivit prevederilor prezentului cod. (4) Organele prevăzute la alin. (2) și (3) sunt denumite în continuare organe de executare silită. (5) Pentru efectuarea procedurii de executare silită este competent organul de executare în a cărui rază teritorială se găsesc bunurile urmăribile, coordonarea întregii executări revenind organului de executare în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul sau organul de executare competent, desemnat potrivit art. 33, după caz. În cazul în care executarea silită se face prin poprire, aplicarea măsurii de executare silită se face de către organul de executare coordonator. (6) Atunci când se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituie sau de sustragere de la executare silită a bunurilor și veniturilor urmăribile ale debitorului, organul de executare în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al debitorului poate proceda la indisponibilizarea și executarea silită a acestora, indiferent	21. După alineatul (5) al articolului 133, se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins: “(5¹)În cazul în care, potrivit legii, s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere în conformitate cu dispozițiile cap. IV din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, și pentru creanțe fiscale, prin derogare de la prevederile art. 142 din Legea nr.85/2006, executarea silită se efectuează de organul de executare în condițiile prezentului cod.”

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	de locul în care se găsesc bunurile. (7) Organul de executare coordonator va sesiza în scris celelalte organe prevăzute la alin. (5), comunicându-le titlul executoriu în copie certificată, situația debitorului, contul în care se vor vira sumele încasate, precum și orice alte date utile pentru identificarea debitorului și a bunurilor ori veniturilor urmăribile. (8) În cazul în care asupra acelorași venituri ori bunuri ale debitorului a fost pornită executarea, atât pentru realizarea titlurilor executorii privind creanțe fiscale, cât și pentru titluri ce se execută în condițiile prevăzute de alte dispoziții legale, executarea silită se va face, potrivit dispozițiilor prezentului cod, de către organele de executare prevăzute de acesta. (9) Când se constată că domiciliul fiscal al debitorului se află în raza teritorială a altui organ de executare, titlul executoriu împreună cu dosarul executării vor fi trimise acestuia, înștiințându-se, dacă este cazul, organul de la care s-a primit titlul executoriu.	
21.	ART. 137 Titlul executoriu și condițiile pentru începerea executării silită (1) Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare competent în a cărei rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul sau al unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu. (2) Titlul de creanță devine titlu executoriu la data la care creanța fiscală este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege sau stabilit de organul competent ori în alt mod prevăzut de lege.	22. Alineatul (3) al articolului 137 se modifică și va avea următorul cuprins:

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	(3) Executarea silită începe în termen de 15 zile de la data înștiințării. (4) Înștiințarea de plată este act premergător executării silite. (5) Titlul executoriu emis potrivit alin. (1) de organul de executare competent va conține, pe lângă elementele prevăzute la <u>art. 43</u> alin. (2), următoarele: codul de identificare fiscală, domiciliul fiscal al acestuia, precum și orice alte date de identificare; cuantumul și natura sumelor datorate și neachitate, temeiul legal al puterii executorii a titlului. (6) Pentru debitorii obligați în mod solidar la plata creanțelor fiscale se va întocmi un singur titlu executoriu. (7) Titlurile executorii emise de alte organe competente, care privesc creanțe fiscale, se transmit în termen de cel mult 30 de zile de la emitere, spre executare silită, potrivit legii, organelor prevăzute la <u>art. 133</u>. (8) În cazul în care titlurile executorii emise de alte organe decât cele prevăzute la <u>art. 33</u> alin. (1) nu cuprind unul dintre următoarele elemente: numele și prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic	“(3) Modificarea titlului de creanță atrage după sine modificarea titlului executoriu în mod corespunzător.” 23. Alineatul (4) al articolului 137 se abrogă. 24. După alineatul (7) al articolului 137 se introduce un nou alineat, alin.(7¹), cu următorul cuprins: “(7¹) Netransmiterea titlurilor executorii, provenite în urma sancționării contravenționale, în termen de 90 de zile de la emiterea de către organele competente conduce la anularea acestora. Conducătorul organului emitent al titlului executoriu are obligația emiterii deciziei de imputare a contravalorii contravenției personalului ce se face vinovat de întârziere. Termenul de 90 de zile se prelungește cu perioada scursă în procedura de contestare a proceselor-verbale de constatare a contravenției.”

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	de înregistrare, domiciliul sau sediul, cuantumul sumei datorate, temeiul legal, semnătura organului care l-a emis și dovada comunicării acestora, organul de executare va restitui de îndată titlurile executorii organelor emitente. (9) În cazul în care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de către un alt organ, organul de executare îi va confirma primirea, în termen de 30 de zile. (10) În cazul în care instituțiile publice transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silită organelor fiscale, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat sau local, după caz. (11) În cazul în care autoritățile administrației publice locale transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silită organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.	
22.	ART. 143 Evaluarea bunurilor supuse executării silite (1) Înaintea valorificării bunurilor, acestea vor fi evaluate. În acest scop, organul de executare va apela la organe și persoane de specialitate, care sunt obligate să își îndeplinească atribuțiile ce le revin în acest sens. Dispozițiile art. 54 se aplică în mod corespunzător. (2) Organul de executare va actualiza prețul de evaluare ținând cont de rata inflației. (3) Atunci când se consideră necesar, organul de executare va proceda la o nouă evaluare.	25. Alineatul (1) al articolului 143 se modifică și va avea următorul cuprins: “(1) Înaintea valorificării bunurilor, acestea vor fi evaluate. Evaluarea se efectuează de organul de executare prin experți evaluatori proprii sau prin experți evaluatori independenți. Evaluatorii independenți sunt desemnați în condițiile art.54. Atât evaluatorii proprii, cât și evaluatorii independenți sunt obligați să își îndeplinească atribuțiile ce le revin așa cum reies din prezentul cod, din actul prin care s-a dispus expertiza, precum și din actul prin care au fost numiți.”
23.	ART. 144 Suspendarea, întreruperea sau încetarea executării silite	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	(1) Executarea silită se poate suspenda, întrerupe sau poate înceta în cazurile prevăzute de prezentul cod. (2) Executarea silită se suspendă: a) când suspendarea a fost dispusă de instanță sau de creditor, în condițiile legii; b) la data comunicării aprobării înlesnirii la plată, în condițiile legii; c) în cazul prevăzut la art. 152; - c¹) pe o perioadă de cel mult 6 luni, în cazuri excepționale, prin hotărâre a Guvernului; d) în alte cazuri prevăzute de lege. (3) Executarea silită se întrerupe în cazurile prevăzute expres de lege. Executarea silită nu se întrerupe pe perioada în care un contribuabil este declarat insolubil. (4) Executarea silită încetează dacă: a) s-au stins integral obligațiile fiscale prevăzute în titlul executoriu, inclusiv obligațiile de plată accesorii, cheltuielile de executare și orice alte sume stabilite în sarcina debitorului, potrivit legii; b) a fost desființat titlul executoriu; c) în alte cazuri prevăzute de lege. (5) Măsurile de executare silită aplicate în condițiile prezentului cod se ridică prin decizie întocmită în cel mult 5 zile de la data la care a încetat executarea silită, de către organul de executare. (6) În cazul în care popririle înființate de organul de executare generează imposibilitatea debitorului de a-și continua activitatea economică, cu consecințe sociale deosebite, creditorul fiscal poate dispune, la cererea debitorului și ținând seama de motivele invocate de acesta, fie suspendarea temporară totală, fie suspendarea	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	temporară parțială a executării silită prin poprire. Suspendarea se poate dispune pentru o perioadă de cel mult 6 luni de la data comunicării către bancă sau alt terț poprit a suspendării popririi de către organul fiscal. (7) Odată cu cererea de suspendare prevăzută la alin. (6) debitorul va indica bunurile libere de orice sarcini, oferite în vederea sechestrării, sau alte garanții prevăzute de lege, la nivelul sumei pentru care s-a început executarea silită.	26. După alineatul (7) al articolului 144 se introduce un nou alineat, alin.(8), cu următorul cuprins: “(8) Dispozițiile alin.(7) nu se aplică în cazul în care valoarea bunurilor deja sechestrate de creditorul fiscal acoperă valoarea creanței pentru care s-a început executarea silită prin poprire.”
24.	ART. 157 Valorificarea bunurilor prin vânzare directă (1) Valorificarea bunurilor prin vânzare directă se poate realiza în următoarele cazuri: a) pentru bunurile prevăzute la art. 155 alin. (4); b) înainte începerii procedurii de valorificare prin licitație, dacă se recuperează integral creanța fiscală; c) pe parcursul procedurii de valorificare prin licitație sau după finalizarea ei, dacă bunul nu a fost vândut și o persoană oferă cel puțin prețul de evaluare. (2) Vânzarea directă se realizează prin încheierea unui proces-verbal care constituie titlu de proprietate. (3) În cazul în care organul de executare înregistrează în condițiile prevăzute la alin. (1) mai multe cereri, va vinde bunul persoanei care oferă cel mai mare preț față de prețul de evaluare.	27. La articolul 157 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins: “c) după finalizarea unei licitații, dacă bunul/bunurile sechestrate nu au fost vandute și se oferă cel puțin prețul de evaluare.”
25.	ART. 158 Vânzarea bunurilor la licitație (1) Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare la licitație organul de executare este obligat să efectueze publicitatea vânzării cu cel puțin 10 zile înainte	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	de data fixată pentru desfășurarea licitației. (2) Publicitatea vânzării se realizează prin afișarea anunțului privind vânzarea la sediul organului de executare, al primăriei în a cărei rază teritorială se află bunurile sechestrate, la sediul și domiciliul debitorului, la locul vânzării, dacă acesta este altul decât cel unde se află bunurile sechestrate, pe imobilul scos la vânzare, în cazul vânzării bunurilor imobile, și prin anunțuri într-un cotidian național de largă circulație, într-un cotidian local, în pagina de Internet sau, după caz, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, precum și prin alte modalități prevăzute de lege. (3) Despre data, ora și locul licitației vor fi înștiințați și debitorul, custodele, administratorul-sechestrului, precum și titularii drepturilor reale și ai sarcinilor care grevează bunul urmărit. (4) Anunțul privind vânzarea cuprinde următoarele elemente: a) denumirea organului fiscal emitent; b) data la care a fost emis; c) numele și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului fiscal emitent; d) numărul dosarului de executare silită; e) bunurile care se oferă spre vânzare și descrierea lor sumară; f) prețul de evaluare ori prețul de pornire a licitației, în cazul vânzării la licitație, pentru fiecare bun oferit spre vânzare; g) indicarea, dacă este cazul, a drepturilor reale și a privilegiilor care grevează bunurile;	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	h) data, ora și locul vânzării; i) invitația, pentru toți cei care pretind vreun drept asupra bunurilor, să înștiințeze despre aceasta organul de executare înainte de data stabilită pentru vânzare; j) invitația către toți cei interesați în cumpărarea bunurilor să se prezinte la termenul de vânzare la locul fixat în acest scop și până la acel termen să prezinte oferte de cumpărare; k) mențiunea că ofertanții sunt obligați să depună, în cazul vânzării prin licitație, până la termenul de vânzare, o taxă de participare reprezentând 10% din prețul de pornire a licitației; l) mențiunea că toți cei interesați în cumpărarea bunurilor trebuie să prezinte dovada emisă de organele fiscale că nu au obligații fiscale restante; m) data afișării publicației de vânzare. (5) Licitația se ține la locul unde se află bunurile sechestrate sau la locul stabilit de organul de executare, după caz. (6) Debitorul este obligat să permită ținerea licitației în spațiile pe care le deține, dacă sunt adecvate acestui scop. (7) Pentru participarea la licitație ofertanții depun, cu cel puțin o zi înainte de data licitației, următoarele documente: a) oferta de cumpărare; b) dovada plății taxei de participare, potrivit alin. (11); c) împuternicirea persoanei care îl reprezintă pe ofertant; d) pentru persoanele juridice de naționalitate română, copie de pe certificatul unic de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului;	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	e) pentru persoanele juridice străine, actul de înmatriculare tradus în limba română; f) pentru persoanele fizice române, copie de pe actul de identitate; g) pentru persoanele fizice străine, copie de pe pașaport; h) dovada, emisă de organele fiscale, că nu are obligații fiscale restante față de acestea. (8) Prețul de pornire a licitației este prețul de evaluare pentru prima licitație, diminuat cu 25% pentru a doua licitație și cu 50% pentru a treia licitație. (9) Licităția începe de la cel mai mare preț din ofertele de cumpărare scrise, dacă acesta este superior celui prevăzut la alin. (8), iar în caz contrar va începe de la acest din urmă preț. (10) Adjudecarea se face în favoarea participantului care a oferit cel mai mare preț, dar nu mai puțin decât prețul de pornire. În cazul prezentării unui singur ofertant la licitație, comisia poate să îl declare adjudecatar dacă acesta oferă cel puțin prețul de pornire a licitației. (11) Taxa de participare reprezintă 10% din prețul de pornire a licitației și se plătește în lei la unitatea teritorială a Trezoreriei Statului. În termen de 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal de licitație, organul de executare va dispune în scris restituirea taxei de participare participanților care au depus oferte de cumpărare și nu au fost declarați adjudecatari, iar în cazul adjudecării taxa se reține în contul prețului. Taxa de participare nu se restituie ofertanților care nu s-au prezentat la licitație, celui care a refuzat încheierea procesului-verbal de adjudecare, precum și	28. Alineatul (11) al articolului 158 se modifică și va avea următorul cuprins: (11) Taxa de participare reprezintă 10% din prețul de pornire a licitației și se plătește în lei la unitatea teritorială a Trezoreriei Statului. În termen de 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal de licitație, organul de executare va dispune în scris restituirea taxei de participare participanților care au depus oferte de cumpărare și nu au fost declarați adjudecatari, iar în cazul adjudecării taxa se reține în contul prețului. Taxa de participare nu se restituie ofertanților care nu s-au prezentat la licitație, celui care a refuzat încheierea procesului-verbal de adjudecare, precum și adjudecatarului

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	adjudecatarului care nu a plătit prețul, reținându-se în contul organului de executare pentru acoperirea cheltuielilor de executare silită.	care nu a plătit prețul. Taxa de participare care nu se restituie se face venit la bugetul de stat, cu excepția cazului în care executarea silită este organizată de organele fiscale prevăzute la art.35, caz în care taxa de participare se face venit la bugetele locale.”
26.	ART. 160 Adjudecarea (1) După adjudecarea bunului adjudecatarul este obligat să plătească prețul, diminuat cu contravaloarea taxei de participare, în lei, în numerar la o unitate a Trezoreriei Statului sau prin decontare bancară, în cel mult 5 zile de la data adjudecării. (2) Dacă adjudecatarul nu plătește prețul, procedura vânzării la licitație se va relua în termen de 10 zile de la data adjudecării. În acest caz, adjudecatarul este obligat să plătească cheltuielile prilejuite de noua licitație și, în cazul în care prețul obținut la noua licitație este mai mic, diferența de preț. (3) Adjudecatarul va putea să achite la următoarea licitație prețul oferit inițial, caz în care va fi obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licitație.	29. Alineatul (2) al articolului 160 se modifică și va avea următorul cuprins: “(2) Dacă adjudecatarul nu plătește prețul, licitația se va relua în termen de 10 zile de la data adjudecării. În acest caz, adjudecatarul este obligat să plătească cheltuielile prilejuite de noua licitație și, în cazul în care prețul obținut la noua licitație este mai mic, diferența de preț. Adjudecatarul va putea să achite la următoarea licitație prețul oferit inițial, caz în care va fi obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licitație.” 30. După alineatul (2) al articolului 160 se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins: “(2¹) Cu sumele încasate din eventuala diferență de preț, percepute în temeiul alin.(2), se vor stinge creanțele fiscale înscrise în titlu executoriu în baza căruia s-a început executarea silită.” 31. Alineatul (3) al articolului 160 se abrogă.

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	(4) Dacă la următoarea licitație bunul nu a fost vândut, fostul adjudecatar este obligat să plătească toate cheltuielile prilejuite de urmărirea acestuia. (5) Termenul prevăzut la alin. (1) se aplică și în cazul valorificării conform înțelegerii părților sau prin vânzare directă.	
27	ART. 164 Darea în plată (1) În tot cursul executării silite asupra bunurilor imobile ale debitorului persoană juridică, inclusiv în perioada în care poate avea loc reluarea procedurii de valorificare în condițiile <u>art. 163</u> alin. (1), creanțele fiscale administrate de Ministerul Finanțelor Publice și cele ale bugetelor locale pot fi stinse, la cererea debitorului, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea în proprietatea publică a statului sau, după caz, a unității administrativ-teritoriale a bunurilor imobile supuse executării silite. (2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care executarea silită este suspendată ca urmare a aprobării unei înlesniri la plata obligațiilor fiscale, potrivit legi. (3) În scopul prevăzut la alin. (1) organul abilitat să efectueze procedura de executare silită, potrivit legii, va transmite cererea, împreună cu un exemplar al dosarului de executare silită și propunerile sale, comisiei numite prin ordin al ministrului finanțelor publice sau, după caz, de către unitatea administrativ-teritorială, care va decide asupra modului de soluționare a acesteia și va dispune organului abilitat să efectueze procedura de executare silită, încheierea procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil și stingerea creanțelor fiscale administrate de Ministerul Finanțelor Publice sau a celor locale pentru care s-a început	32. Articolul 164 se abrogă.

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	executarea silită. (4) Comisia prevăzută la alin. (3) va decide stingerea creanțelor fiscale prin trecerea în proprietatea publică a unor bunuri imobile supuse executării silite, numai în condițiile existenței unor solicitări de preluare în administrare, potrivit legii, a acestor bunuri. (5) De la data depunerii cererii de către debitor până la data întocmirii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică, bunul imobil rămâne indisponibilizat. (6) Procesul-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil constituie titlu de proprietate. Operațiunea de transfer al dreptului de proprietate, ca efect al dării în plată, este scutită de taxa pe valoarea adăugată. (7) Bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform alin. (1) pot fi date în administrare în condițiile legii. (7¹) La data întocmirii procesului-verbal pentru trecerea în proprietatea publică a statului a bunului imobil încetează măsura de indisponibilizare a acestuia, precum și, dacă este cazul, calitatea de administrator-sechestrar a persoanelor desemnate conform legii. (7²) Eventualele cheltuieli de administrare efectuate în perioada cuprinsă între data încheierii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile și preluarea în administrare prin hotărâre a Guvernului sunt suportate de instituția publică solicitantă. În cazul în care Guvernul hotărăște darea în administrare către altă instituție publică decât cea solicitantă, cheltuielile de administrare se suportă de către instituția publică căreia i s-a dat în administrare. (8) În cazul în care bunurile imobile trecute în	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	proprietatea publică conform prezentului cod au fost revendicate și restituite, potrivit legii, terțelor persoane, debitorul persoană juridică va fi obligat la plata sumelor stinse prin această modalitate. (9) În cazul în care, în interiorul termenului de prescripție a creanțelor fiscale, comisia prevăzută la alin. (3) este sesizată asupra unor aspecte privind bunurile imobile, necunoscute la data aprobării cererii debitorului, aceasta poate decide, pe baza documentelor prezentate, revocarea, în tot sau în parte, a deciziei prin care s-a aprobat stingerea unor creanțe fiscale prin trecerea bunurilor imobile în proprietatea publică a statului. Debitorul persoană juridică va fi obligat la plata sumelor stinse prin această modalitate.	
28.		33. După articolul 171 al Capitolului XI din Titlul VIII, se introduce, la Capitolul XII un nou articol, art. 171¹, cu următorul cuprins: “Articolul 171¹ Darea în plată (1) Creanțele fiscale administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agentia Națională de Administrare Fiscală și cele ale bugetelor locale pot fi stinse, la cererea debitorului, oricând, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea în proprietatea publică a statului sau, după caz, a unității administrativ-teritoriale a bunurilor imobile, inclusiv a celor supuse executării silite. (2) În scopul prevăzut la alin. (1) organul fiscal, va transmite cererea, însoțită de propunerile sale comisiei numite prin ordin al ministrului finanțelor publice sau, după caz, de către unitatea administrativ-teritorială. Cererea va fi însoțită de documentația care se stabilește prin ordin al

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
		ministrului finanțelor publice. (3) Comisia prevăzută la alin. (2) va analiza cererea numai în condițiile existenței unor solicitări de preluare în administrare, potrivit legii, a acestor bunuri, și va hotărâ, prin decizie, asupra modului de soluționare a cererii. În cazul admiterii acesteia, comisia va dispune organului fiscal competent încheierea procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil și stingerea creanțelor fiscale. Comisia poate respinge cererea în situația în care bunurile imobile oferite nu sunt de uz sau de interes public. (4) Procesul-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil constituie titlu de proprietate. Operațiunea de transfer al dreptului de proprietate, ca efect al dării în plată, este scutită de taxa pe valoarea adăugată. (5) Bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform alin. (1) vor fi date în administrare în condițiile legii. Până la intrarea în vigoare a actului prin care s-a dispus darea în administrare, imobilul se află în custodia instituției care a solicitat preluarea în administrare. (6) La data întocmirii procesului-verbal pentru trecerea în proprietatea publică a statului a bunului imobil încetează măsura de indisponibilizare a acestuia, precum și calitatea de administrator-sechestru a persoanelor desemnate conform legii, dacă este cazul. (7) Eventualele cheltuieli de administrare efectuate în perioada cuprinsă între data încheierii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile și preluarea în administrare prin hotărâre a Guvernului sunt suportate de instituția publică solicitantă. În cazul în care Guvernul hotărăște darea în administrare către altă instituție publică decât cea solicitantă, cheltuielile de administrare se

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
		suportă de către instituția publică căreia i-a fost atribuit bunul în administrare. (8) În cazul în care bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform prezentului cod au fost revendicate și restituite, potrivit legii, terțelor persoane, debitorul va fi obligat la plata sumelor stinse prin această modalitate. Creanțele fiscale renasc la data la care bunurile imobile au fost restituite terțului. (9) În cazul în care, în interiorul termenului de prescripție a creanțelor fiscale, comisia prevăzută la alin.(3) ia cunoștință despre unele aspecte privind bunurile imobile, necunoscute la data aprobării cererii debitorului, aceasta poate decide, pe baza situației de fapt, revocarea, în tot sau în parte, a deciziei prin care s-a aprobat stingerea unor creanțe fiscale prin trecerea bunurilor imobile în proprietatea publică, dispozițiile alin.(8) aplicându-se în mod corespunzător. (10) În situațiile prevăzute la alin.(8) și (9), pentru perioada cuprinsă între data trecerii în proprietatea publică și data la care au renăscut creanțele fiscale, respectiv data revocării deciziei prin care s-a aprobat darea în plată, nu se datorează majorări de întârziere.”
29.	ART. 172 Insolvabilitatea (1) Creanțele fiscale urmărite de organele de executare pot fi scăzute din evidența acestora în cazul în care debitorul respectiv se găsește în stare de insolvabilitate. (2) Procedura de insolvabilitate este aplicabilă în următoarele situații: a) când valoarea veniturilor sau bunurilor urmăribile ale debitorului este mai mică decât obligațiile fiscale de plată; b) când după încetarea executării silite pornite împotriva	34. Articolul 172 se modifică și va avea următorul cuprins: “ARTICOLUL 172 Insolvabilitatea (1) În sensul prezentului cod, este insolvabil debitorul ale cărui venituri sau bunuri urmăribile au o valoare mai mică decât obligațiile fiscale de plată, sau care nu are venituri sau bunuri urmăribile. (2) Pentru creanțele fiscale ale debitorilor declarați în

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	debitorului rămân debite neachitate; c) când debitorul a dispărut sau a decedat fără să lase avere; d) când debitorul nu este găsit la ultimul domiciliu fiscal cunoscut și la acesta ori în alte locuri, unde există indicii că a avut avere, nu se găsesc venituri sau bunuri urmăribile; e) când, potrivit legii, debitorul persoană juridică își încetează existența și au rămas neachitate obligații fiscale. (3) Pentru creanțele fiscale ale debitorilor declarați în stare de insolvabilitate, conducătorul organului de executare dispune scoaterea creanței din evidența curentă și trecerea ei într-o evidență separată. (4) În cazurile în care se constată că debitorii au dobândit venituri sau bunuri urmăribile cu o valoare mai mare decât obligațiile fiscale de plată, după declararea stării de insolvabilitate, organele de executare vor lua măsurile necesare de trecere din evidență separată în evidența curentă și de executare silită.	stare de insolvabilitate care nu au venituri sau bunuri urmăribile, conducătorul organului de executare dispune scoaterea creanței din evidența curentă și trecerea ei într-o evidență separată. (3) În cazul debitorilor prevăzuți la alin.(2), prin excepție de la dispozițiile art.144 alin.(3), executarea silită se întrerupe. Organele fiscale au obligația ca cel puțin o dată pe an să efectueze o investigație asupra stării acestor contribuabili, care nu constituie acte de executare silită. (4) În cazurile în care se constată că debitorii au dobândit venituri sau bunuri urmăribile, organele de executare vor lua măsurile necesare de trecere din evidență separată în evidența curentă și de executare silită. (5) Dacă la sfârșitul perioadei de prescripție nu se constată dobândirea unor bunuri sau venituri urmăribile, organele de executare vor proceda la scăderea creanțelor fiscale din evidența analitică pe plătitor, potrivit art.131. Scăderea se face și în cursul perioadei de prescripție în cazul debitorilor persoane fizice decedați sau dispăruți, pentru care nu există moștenitori care au acceptat succesiunea. (6) Creanțele fiscale datorate de debitori, persoane juridice, radiați din registrul comerțului se scad din evidența analitică pe plătitor, după radiere, indiferent dacă s-a atras sau nu răspunderea altor persoane pentru plata obligațiilor fiscale, în condițiile legii."
30.	ART. 173 Deschiderea procedurii de reorganizare judiciară sau faliment (1) Organul de executare este obligat ca pentru creanțele fiscale datorate de comercianți, societăți comerciale, cooperative de consum ori cooperative	35. Articolul 173 se modifică și va avea următorul cuprins: "ARTICOLUL 173 Deschiderea procedurii insolvenței (1) În vederea recuperării creanțelor fiscale de la debitorii care se afla în stare de insolvență, Agenția

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	meșteșugărești sau persoane fizice să ceară instanțelor judecătorești competente începerea procedurii reorganizării judiciare sau a falimentului, în condițiile legii. (2) Cererile organelor fiscale privind începerea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului se vor înainta instanțelor judecătorești și sunt scutite de consemnarea vreunei cauțiuni.	Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate, respectiv compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, vor declara lichidatorilor creanțele existente, la data declarării, în evidența fiscală pe plătitor. (2) Dispozițiile alin.(1) se aplică și în vederea recuperării creanțelor fiscale de la debitorii aflați în lichidare în condițiile Legii nr.359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare. (3) Cererile organelor fiscale privind începerea procedurii insolvenței se vor înainta instanțelor judecătorești și sunt scutite de consemnarea vreunei cauțiuni. "
31.		36. După articolul 174 se introduce un nou capitol, Capitolul XIII - Aspecte internaționale, cuprinzând articolele 174¹-174²⁶, cu următorul cuprins: “CAPITOLUL XIII Aspecte internaționale (...)”
32.	ART. 184 Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă (1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când: a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	întrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă; b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți. (2) Organul de soluționare competent poate suspenda procedura, la cerere, dacă sunt motive întemeiate. La aprobarea suspendării, organul de soluționare competent va stabili și termenul până la care se suspendă procedura. Suspendarea poate fi solicitată o singură dată. (3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.	37. După alineatul (3) al articolului 184 se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins: “(4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.”
33.	ART. 185 Suspendarea executării actului administrativ fiscal (1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal. (2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, cu condiția depunerii unei garanții la nivelul sumei contestate.	38. Alineatul (2) al articolului 185 se modifică și va avea următorul cuprins: “(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauciune de pana la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauciune de pana la 2 000 lei.”
34.	ART. 189 Contravenții	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	(1) Constituie contravenții următoarele fapte: a) nedepunerea la termenele prevăzute de lege a declarațiilor de înregistrare fiscală sau de mențiuni; b) neîndeplinirea la termen a obligațiilor de declarare prevăzute de lege, a bunurilor și veniturilor impozabile sau, după caz, a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume; c) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 55 și art. 56 alin. (2); d) nerespectarea obligației prevăzute la art. 103 alin. (8); e) neducerea la îndeplinire a măsurilor stabilite potrivit art. 103 alin. (9); e¹) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 52¹; f) nerespectarea obligației înscrierii codului de identificare fiscală pe documente, potrivit art. 71; g) nerespectarea de către plătitorii de salarii și venituri asimilate salariilor a obligațiilor privind completarea și păstrarea fișelor fiscale; h) neîndeplinirea obligațiilor privind transmiterea la organul fiscal competent sau, după caz, la terțe persoane a formularelor și documentelor prevăzute de legea fiscală, altele decât declarațiile fiscale și declarațiile de înregistrare fiscală sau de mențiuni; i) nerespectarea de către bănci a obligațiilor privind furnizarea informațiilor și a obligațiilor de decontare prevăzute de prezentul cod; j) nerespectarea obligațiilor ce-i revin terțului poprit, potrivit prezentului cod; k) nerespectarea obligației de comunicare prevăzute la art. 150 alin. (9);	39. La articolul 189 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins: “e) neducerea la îndeplinire a măsurilor stabilite potrivit art.77 alin.(2) și art.103 alin.(9);”

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	l) refuzul debitorului supus executării silite de a preda bunurile organului de executare spre a fi sechestrate sau de a le pune la dispoziție acestuia pentru a fi identificate și evaluate; m) refuzul de a prezenta organului financiar-fiscal bunurile materiale supuse impozitelor, taxelor, contribuțiilor datorate bugetului general consolidat, în vederea stabilirii realității declarației fiscale; n) nereținerea, potrivit legii, de către plătitorii obligațiilor fiscale, a sumelor reprezentând impozite și contribuții cu reținere la sursă; o) reținerea și nevărsarea în totalitate, de către plătitorii obligațiilor fiscale, a sumelor reprezentând impozite și contribuții cu reținere la sursă, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni; p) refuzul de a îndeplini obligația prevăzută la art. 52 alin. (1). (2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel: a) cu amendă de la 1.500 lei (RON) la 3.000 lei (RON), pentru persoanele fizice, și cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. c); b) cu amendă de la 50 lei (RON) la 500 lei (RON), pentru persoanele fizice, și cu amendă de la 500 lei (RON) la 2.500 lei (RON), pentru persoanele juridice, în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. d); c) cu amendă de la 500 lei (RON) la 1.500 lei (RON), pentru persoanele fizice, și cu amendă de la 2.500 lei (RON) la 5.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, în	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. e) și e¹); d) cu amendă de la 50 lei (RON) la 1.500 lei (RON), pentru persoanele fizice, și cu amendă de la 500 lei (RON) la 10.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. a), b), f) - l); e) cu amendă de la 50 lei (RON) la 500 lei (RON), pentru persoanele fizice, și cu amendă de la 500 lei (RON) la 2.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. m) - p), dacă obligațiile fiscale sustrate la plată sunt de până la 50.000 lei (RON) inclusiv; f) cu amendă de la 500 lei (RON) la 2.000 lei (RON), pentru persoanele fizice, și cu amendă de la 2.000 lei (RON) la 5.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. m) - p), dacă obligațiile fiscale sustrate la plată sunt cuprinse între 50.000 lei (RON) și 100.000 lei (RON) inclusiv; g) cu amendă de la 2.000 lei (RON) la 5.000 lei (RON), pentru persoanele fizice, și cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON), pentru persoanele juridice, în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. m) - p), dacă obligațiile fiscale sustrate la plată sunt mai mari de 100.000 lei (RON). (3) În cazul persoanelor fizice nedepunerea la termenele prevăzute de lege a declarațiilor de venit constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10 lei (RON) la 100 lei (RON). (4) Nedepunerea la termen a declarațiilor fiscale pentru obligațiile datorate bugetelor locale se sancționează	40. După alineatul (3) al articolului 189 se introduce un nou alineat, alin.(3¹), cu următorul cuprins: “(3¹) În cazul asocierilor și altor entități fără personalitate juridică, contravențiile prevăzute la alin.(1) se sancționează cu amenda prevăzută pentru persoanele fizice.”

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal. (5) Sumele încasate în condițiile prezentului titlu se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, după caz.	
35.	ART. 191 Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele fiscale competente. (2) Sancțiunile contravenționale prevăzute la art. 189 și 190 se aplică persoanelor fizice sau persoanelor juridice care au calitatea de subiect în raportul juridic fiscal. (3) Constatarea și sancționarea faptelor ce constituie contravenție potrivit art. 190 se fac de personalul de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și al unităților sale teritoriale, cu excepția sancțiunii privind suspendarea autorizației de antrepozit fiscal, care se dispune de autoritatea fiscală competentă, la propunerea organului de control. (4) Contravențiile prevăzute la art. 189 alin. (1) lit. b) se aplică pentru faptele constatate după data intrării în vigoare a prezentului cod. (5) În cazul aplicării sancțiunii amenzii potrivit art. 189 și 190, contribuabilul are posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute în prezentul cod, agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare și sancționare contravențională.	41. Alineatul (2) al articolului 191 se modifică și va avea următorul cuprins: “(2) Sancțiunile contravenționale prevăzute la art. 189 și 190 se aplică persoanelor fizice sau persoanelor juridice care au calitatea de subiect în raportul juridic fiscal. În cazul asocierilor și altor entități fără personalitate juridică, sancțiunile se aplică reprezentanților acestora.”
36.	ART. 195 Dispoziții privind funcționarii publici din cadrul organelor fiscale (1) În exercitarea atribuțiilor de serviciu funcționarii publici din cadrul organelor fiscale sunt investiți cu	

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	exercițiul autorității publice și beneficiază de protecție potrivit legii. (2) Statul și unitățile administrativ-teritoriale răspund patrimonial pentru prejudiciile cauzate contribuabilului de funcționarii publici din cadrul organelor fiscale, în exercitarea atribuțiilor de serviciu. (3) Răspunderea statului și a unităților administrativ-teritoriale nu înlătură răspunderea funcționarilor publici din cadrul organelor fiscale în exercitarea cu rea-credință sau gravă neglijență a atribuțiilor de serviciu. (4) Ministerul Finanțelor Publice poate constitui fonduri pentru acordarea de stimulente personalului din aparatul propriu și din unitățile subordonate, după caz, prin reținerea unei cote de 5% din sumele încasate prin executare silită potrivit prevederilor prezentului cod, din sumele încasate în cadrul procedurii de reorganizare judiciară și faliment, precum și din surse reglementate prin alte acte normative. (5) Sistemul de acordare a stimulentelelor pentru personalul din aparatul propriu și din unitățile subordonate Ministerului Finanțelor Publice, care desfășoară activitățile prevăzute la alin. (4), va fi stabilit similar sistemului de salarizare pentru personalul bugetar și va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice. (6) Unitățile administrativ-teritoriale, în calitate de creditor fiscal local, pot constitui lunar fonduri pentru acordarea de stimulente personalului din compartimentele de specialitate, cu atribuții în administrarea creanțelor fiscale locale, prin aplicarea unei cote de 5% asupra sumelor încasate: a) prin executarea silită, conform legii;	42. Alineatele (4)-(9) ale articolului 195 se modifică și vor avea următorul cuprins: “(4) Ministerul Finanțelor Publice și unitățile administrativ-teritoriale constituie lunar fonduri pentru acordarea de stimulente personalului din aparatul propriu al Ministerului Finanțelor Publice și al Agenției Naționale de Administrare Fiscală și din unitățile subordonate, respectiv compartimentelor de specialitate cu atribuții în administrarea creanțelor fiscale locale, după caz, prin reținerea unei cote de 15% din: a) sumele reprezentând valoarea creanțelor fiscale stinse prin executare silită potrivit prevederilor prezentului cod; b) sumele încasate în cadrul procedurii insolvenței; c) sumele reprezentând impozite, taxe și contribuții stabilite suplimentar ca urmare a inspecției fiscale, stinse prin încasare sau compensare; d) sumele reprezentând obligații fiscale accesorii stabilite de organele fiscale, stinse prin încasare sau compensare; e) sumele reprezentând valoarea amenzilor stinse prin încasare sau compensare; f) sumele reprezentând valoarea bunurilor confiscate

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
	b) în cadrul procedurii de reorganizare judiciară și a falimentului; c) din impozitele și taxele locale stabilite ca urmare a constatării de bunuri sau servicii impozabile ori taxabile, stabilite suplimentar peste nivelul celor declarate de contribuabil, rezultat al inspecțiilor fiscale efectuate, precum și din dobânzile și penalitățile de întârziere aferente acestora. (7) Aprobarea stimulentei prevăzute la alin. (6) se face de către ordonatorul de credite, la propunerea conducătorului compartimentului de specialitate. (8) Plata stimulentei aprobate se face în cursul lunii curente pentru luna precedentă. (9) Sumele constituite conform alin. (6), rămase necheltuite la finele anului curent, se reportează cu aceeași destinație în anul următor.	și valorificate. (5) Agenția Națională de Administrare Fiscală poate reține, în condițiile legii, o cota de 75% din tarifele încasate în condițiile art. 42 alin.(9), pentru constituirea unui fond de stimulare a personalului din aparatul propriu și al unităților subordonate. (6) Aprobarea stimulentei în cazul unităților administrativ-teritoriale se face de către ordonatorul de credite, la propunerea conducătorului compartimentului de specialitate. (7) Sistemul de acordare a stimulentei pentru personalul din aparatul propriu al Ministerului Finanțelor Publice și al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și din unitățile subordonate, va fi stabilit similar sistemului de salarizare pentru personalul bugetar și va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice. Până la data aprobării ordinului, reglementările privind distribuirea fondului de stimulente rămân aplicabile. (8) Plata stimulentei aprobate se face în cursul lunii curente pentru luna precedentă. (9) Sumele rămase neutilizate la sfârșitul lunii, respectiv al anului, din fondul de stimulare constituit în condițiile alineatelor precedente se reportează lunar și anual, urmând să fie utilizate în același scop.”
37.		ART.II – Prezenta ordonanță intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu următoarele excepții: a) dispozițiile art.174¹⁹ și 174²⁴ din pct.36 al art. I, care intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I; b) pct. 2 – 4, 9, 12 și pct.36, cu excepțiile prevăzute la

NR. CRT.	OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare	PROIECT OG pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
		lit.a), ale art. I, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.
38.		ART.III - (1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă dispozițiile art.261 alin.(3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, precum și sintagma “odată cu plata indemnizațiilor” din cuprinsul art.45 alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările ulterioare. (2) La data de 1 ianuarie 2007 se abrogă: a) dispozițiile articolului 70 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare. b) dispozițiile art.9 alin.(2) și ale art.12 alin.(2) din Legea nr.359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.839 din 13 septembrie 2004.
39.		ART.IV – Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.863 din 26 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, se va republica, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe, dându-se textelor o nouă numerotare.